

question sera discutée».

Och dermed kan jag visst vara nöjd, om blott Herr Baron icke finner effekten af det medlarekall, Herr Baron haft godheten i denna sak åtaga sig, vara alltför värdelös.

Skrifvelsen kan visst vara endast en artighet – hvarefter förslaget lägges ad acta. Men å andra sidan har det icke kunnat väntas, att detta skulle föranleda eller påskynda någon åtgärd i saken, om en såda icke eljest kommer i fråga. Och detta sker troligen icke, så länge exporten är god och kursen håller sig hög. I öfrigt kan jag väl för Herr Baron bekänna, att jag varit fullkomligt viss på, att förslaget icke skulle kunna anses för ett löst, okunnigt hugskott. Att månet annat kunnat vara lika klokt, är en annan sak. Ty i denna väg kan ingenting uppfinnas, endast det allmänt kända mer eller mindre förståndigt begagnas. 10

Skulle om förslaget någonsin mera blifva fråga, är det en afgjord sak, att hvarjehanda deri komme modifieras, kanske äfven förkastas. Det är alla planers öde, att vid utförandet få lyda under omständigheternas kraf. Och härmed skuddar jag stoftet af mina fötter, anseende mig i all ödmjukhet hafva gjort, hvad jag kunnat, till den för vårt land så viktiga sakens främjande, lika ödmjukt bedjande Högvälborne Herr Baron hafva godheten, med afseende på antydda ändamål, icke ångra Sin ynnestfulla medverkan. 20

Bankens ställning hos oss tyder på en vändning till det bättre i affärerna, Under Oktober hafva valuta och sedelcirkulation ökats. Fortfar detta innevarande månad, äro vi lyckligen öfver det värsta. Jag hoppades på denna vändning redan i September – men bedrog mig på beloppet af skulderna i Petersburg för importerad spannmål. Det är frånvaron af denna import, som nu skall hjälpa oss.

Beklagligen ökar den förvända markegångssättningen statsverkets svårigheter för nästa år. Såsom förutses kunnat, har medelmarkegången utfallit så hög, att man i hela landet skall betala kronan i spannmål, icke i pengar d. v. s. för den del, som vid kronouppbördens får i spannmål betalas. Derjemte blir penningräntan orimligt hög i förhållande till penningvärdet. Förgäfves fäktade jag senaste år för utväg att afhjelpa denna utgång. Årets inkomst är knapp, nästa års torde föga blifva bättre. 30

Med utmärktaste Högaktning har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Barons
ödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman 40

654 C. T. OKER-BLOM – J. V. SNELLMAN 4.XII
1866

HUB, JVS handskriftssamling

Högtärade Broder!

Det är en gammal sak att man gerna tror det som man önskar och synnerligen är det i närvarande fall glad att sätta tro till ryktet om Ditt hugnande med adelig värdighet. Saken kan för personen vara mer eller mindre likgiltig, men så är det icke för landet och för den kommande landtdagen, som i denna omständighet torde ega rätt att se mera än en vanlig artighet. Alltså tillåter jag mig att taga fasta på ryktet och 50

skyndar att frambära min lyckönskan främst Dig, min högtärade Broder, och sedan synnerligen oss alla öfriga Finlands inbyggare till denna glada underrättelse. Framgång kröne äfven framdeles våra ärliga sträfvanden!

Men ifrån dessa högre adliga regioner, måste jag komma ned till en simpel Länsmans beställning och förfråga mig huru det står till med målet emot Kronolänsmannen i Kronoborg A. Bernefelt? Saken är anhängig i Senaten och det vore önskligt att densamma definitivt afgjordes med det första för att förhjelpa mannen till hans tillståndiga rätt och upphäfvu det provisoriska tillståndet med suspensionen, som icke längre borde ega rum. En svårighet återstår för mig i alla fall i afseende å Bernefelts framtida öde, ty då domstolen frikånt honom nära nog från allt ansvar blir det en ganska ömtålig åtgärd att transportera honom till annat distrikt och att lemna honom kvar i Kronoborg anser jag vara ännu olämpligare. Bäst hade varit att icke hänvisa denna sak till domstols pröfning, utan låta den blifva afgjord på administrativ väg, men såsom målet nu står måste detsamma slutföras och ju förr dess bättre. Senatens utlåtande i ämnet skulle befria mig ifrån ett svårt dilemma och ber jag derföre härom på det förbindligaste med möjligaste första.

Jemte min och min hustrus hjertligaste lyckönskan till Bror tecknar jag med sann högaktning

min högtärade Broders
uppriktigt tillgifne
Ch. Oker-Blom

Wiborg d. 4. December 1866.

30 **655** *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 5.XII 1866*
HUB, JVS handskriftssamling

Välborne Herr Senator och Riddare.

Redan med förra posten erhöå jag underrättelse om ett rykte, hvilket de i dag ankomne tidningarne synes bekräfta och tager jag mig derföre friheten, att hjertligt och uppriktigt lyckönska Herr Senatorn till vunnem utmärkelse, likasom jag lyckönskar landets adel, att vid den stundande landtdagen bland sina medlemmar få räkna en man, som genom de många och stora tjänster han bevisat sitt fädernesland, vunnit en erfarenhet, hvilken nu kommer hela ståndet tillgodo.

Fågnande är äfven, att se en så skicklig och mångerfaren tjänstemans, som Guvernören Antell, förtjenster å Högre ort erkända. Kanslirådet Rein och Statsrådet Arppe hafva föregått Herrarne och när jag tänker på Eder alla, så återstår för mig, i händelse af uppvaktning vid landtdagen, endast lyssnarens rol – och olyckligtvis kommer der mitt plågsamma lyte emellan, som i ansenlig måtto måste för mig förminska den nytta jag, till egen undervisning, och upplysning, kunde hafva af ståndets diskussioner.

För Herr Senatorns ärade skrifvelse, af den 23 sistlidne November, får jag ödmjukast tacka; gesandten ifrån Oulais torde hafva varit bonden Törmälä, efter jag från annat hååå fått höra att han begifvit sig till hufvudstaden. Mannen är, som Herr Senatorn skrifver, icke oåfven, men Kapellet, hvars talan han fört, är så miserabelt uselt, att det aldrig